

forrásokat, és azt is tudom, hogy ezeket kaptam valakitől. A reklám szlogenek közül a számomra egyik legvaiditobb az az üzenet, hogy „mert megérdemlem”. Aki így éli meg azokat a lehetőségeket, adottságokat, ami testi, lelki jólétét biztosítja, az elfelejti azt a sok-sok másikat, akinek mindez nem áll rendelkezésére.

Hála az, ha tudatosan éljük meg mindazt, ami naponként segíti, hogy éljünk, végezzük a dolgunkat és örüljünk. A jó ételt, a jó szót, a mozdulni tudást, a feltöltődés perceit, mindenki sorolhatja a saját listáját, ami élni segít. Olyan sok szó esik az örülni tudásról a Bibliában. Mert tékozlás, ha nem hagyunk magunknak időt, figyelmet észre venni azt a sok mindent, ami szolgálatunkra van, ami erősít, táplál. Olyan, mintha a gondosan kiválasztott és odaadott ajándékunkat szóra sem méltatná az, akinek adjuk. Csak használna magától értetődő módon, de nem adna visszajelzést, hogy tetszik, örül neki, köszöni. Ne sajnáljuk hát újra és újra megfogalmazni Teremtőnknek, hogy mi minden jelent örömet nekünk!

Lehet, hogy az egy szépen sárguló levél a fekete törzsű fán, vagy egy jól eső alvás, vagy éppen valami jól sikerült munka. Nem csak emberi kapcsolatainkat építi, táp-

lálja a pozitív visszajelzés, ugyanígy teszi Istenünkkel megélt kapcsolatunkat is megihettebbé, bizalommal teltebbé a kimondott, megfogalmazott hála.

Leleki érettségünknek jele, nagy próbája, hogy azokkal kapcsolatban is meg tud-e születni bennünk a hála, ami talán fáj, ami próbatétel, nehézség az életünkben. Nem gondolom, hogy sokan ismerjük fel a nehéz utakban rögtön az elején az áldást, de hiszem, hogyha Istent kereső módon, nyitott szívvel éljük az életünket, akkor eljuthatunk ide.

Amikor gyermeket nevelünk, arra vágyunk, hogy gyermekünk teljes, boldog életet élő emberré váljon. Azt hiszem, Teremtőnk iránti hálánk legnagyobb kifejeződése, ha legszebb önmagunkká próbálunk életünk során válni. Hálásnak lenni jó dolog. Nem egy érzés, hanem egy tudatos választás. Hogy mire figyelek magam körül, magamban. A hiányokra, vagy arra, ami rendelkezésemre áll. Így leszek újra és újra átlelője Jézus csodájának, aki a kevésből bőséget teremtett.

Hanuláné Kurdi Ágnes, Isaszeg

VISSZATEKINTÉS

- Okt. 16-án a hálaadó ünnepünkön megemlékeztünk a Felsőerdősorban eltöltött 100 évről. A cincinnati (Ohio, USA) Westwoodi Metodista Gyülekezet vetített képes jubileumi köszöntését Jávör Sára és Lakatos Viktória olvasták fel. A hálaadomány mintegy 330 ezer forint volt.
- Okt. 22-én a Wesley Teológiai Napon a Shalom – Békéltetés szolgálata volt a téma, amelyről egy református, egy metodista és egy evangélikus előadást hallgattott meg a hallgatóság, megtöltve imatermünk. Az alkalom végén koszorút helyeztünk el Mrs. Fanny Nast Gamble és Jávör Ferenc emlékére, majd imaközösségre gyűltünk össze a Rottenbiller utcai koreai metodista gyülekezet alagsori kápolnájában. A Wesley Nap során Hecker Christiane bemutatta a Befogadó Ház misszióját, amelyre 72 ezer forint adományt gyűjtöttek össze a jelenlevők.
- Kovács Zoltán miskolci lelkész okt. 30-án megkeresztelte Virányi Árpádot és Tamási Reginát, az imatermünk teljesen megtelt az ünneplő családokkal és a gyülekezettel. „Az Úr ajándéka a gyermek, és az anyaméh gyümölcse jutalom!”

2016. NOVEMBER-DECEMBER

- November 5. Országos Hálaadó Nap Szekszárdon, délelőtt 10-től.
  - November 19. MIX nap. Helyszín: Óbudai egyházközpont.
  - November 19. Országos találkozó a laikus előjáróknak. Helyszín az óbudai egyházközpont.
  - November 27. Advent 1. vasárnapja
  - November 29. Vezetőségi megbeszélés.
  - November 30. Kik a metodisták? – beszélgetéssorozat.
  - December 25. Karácsonyi istentisztelet
  - December 29-31. MIX téli tábor, Óbuda
  - December 31. Szilveszteri alkalom
2017. évi előrettekintés:
- Január 1. Szövetségmegújító istentisztelet
  - Február 19. Körzeti Konferencia

Felsősorban – A Magyarországi Metodista Egyház Felsőerdősori Gyülekezetének hírlevele
2016. november

Megjelent 50 példányban. Felelős kiadó: Dr. Khaled A. László lelkész, szuperintendens.
A gyülekezet címe: 1068 Budapest, Felsőerdősor 5. – A lelkész telefonszáma: 20-824-8379

Weboldal: www.pest.methodista.hu

Imaóra: vasárnap 9.00 óra – Istentisztelet: vasárnap 10 óra és 16 óra (Reménység Gyülekezet)

„Isten elsősorban nektek támasztotta fel és küldte el Szolgáját, aki megáld titeket azzal, hogy mindenkit megtérít a maga gonoszságából.”

(ApCsel 3,26)

első sorban

A Magyarországi Metodista Egyház Felsőerdősori Gyülekezetének hírlevele
2016. november

Jézus mondja: „Menjete el, tegyete tanítványa minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és Szentléleknek a nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek, és íme én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

(Mt 28,19-20)

„Gyülekezet küldetésben”

A novemberi lelkésztoábbképzőn, majd utána a laikus előjárók országos találkozásán ezzel a címmel került bemutatásra egyházunk Missziós Tanácsa által készített új segédanyag. A munkafüzet egy bibliatanulmány segítségével abban szeretné segíteni gyülekezetünket, hogy világosan megfogalmazzuk biblikus, Istentől kapott látásunkat, egy küldetésnyilatkozat formájában. „Ha nincs mennyei látás, elvadul a nép!” – olvassuk a Példabeszédek bölcsességét (29,18). Érdekes látni az anyagban azt a fejezetet, amely szerint Jézusnak is volt stratégiája, jövőképe. Mindig megragad az az utolsó útravaló, amit a tanítványaitól való búcsúpercekben adott át a Mester. Mindig úgy gondolok erre a pillanatra, amely egy utolsó lehetőség volt számára abban, hogy átadja a lényegét, a kulcsot a jövőre, a feladatokra, a fő megbízatásra nézve.

Három éven át egy intenzív tanítványozási időszakról szól az evangéliumi történet. Jézus kiválasztotta azokat az embereket, akik tovább fogják vinni a Szentlélek ereje, világossága és megbízatása által az ő művét, az isteni örömhír továbbadását. „Térjete meg, mert elközelített az Isten országa!” – olvasható Jézus első megszólalása a Márk evangéliuma szerint. Melyek a fő hangsúlyok a búcsú üzenetben? 1. Elindulni a világ felé, kilépni a falakon. 2. Tanítványa tenni, vagyis folytatni a jézusi gyakorlatot. 3. Keresztelni, Isten országába vezetni, az elkötelezés felé vezetni embereket. 4. Tanítani, képezni, fejleszteni, hogy növekedjünk a szeretetben. 5. Megtartani a parancsolatokat, hogy növekedjünk a tisztaságban és szentségben. Ráadásként e „programhoz” még egy nagyszerű ígéret is tartozik, mintegy bátorításul: „Veletek leszek minden napon!” Ami azt jelenti, hogy a megbízatásunk minden területén védelem alatt állunk, akkor is, amikor egyik-másikban nehézségek, próbák, kísértések vennének körül. Adja az Úr, hogy ezt a jelenlétet ma is megtapasztaljuk és képesek legyünk meglátni az utat, amelyre ő vezet gyülekezetünket. Készüljünk így a Reformáció Évére, imádkozva gyülekezetünkért, a benne élő tanítványokért, a küldetésünk világosságáért.

Dr. Khaled A. László lelkész, szuperintendens

A SZERETET MINDENEKFELETT

Wesley breviárium
Napi áhíthatos könyv az év minden napjára!

Örömmel adjuk hírül, hogy a **Reformáció Évére** megjelenik a Wesley breviárium. A mintegy 430 oldalas kiadvány a 2017-es év átmádkozásában, a napi elcsendesedésben, Istenhez fordulásban és elmélkedésben vezethet mindenkit.

Imádkozzunk együtt egy új reformációért, lelki megújulásért, megtérésekért hazánkban és egyházainkban! A kiadvány 2016 adventjében megvásárolható lesz a metodista gyülekezetekben és a KIA könyvesboltokban illetve a kiakonyvek.hu oldalon is. Ajándékotként is ajánljuk! (Várható fogyasztói ára: 1500-2200 Ft.)

Víz és Lélek által

Keresztelői prédikáció részlet (Jn 3,1-10)

BEVEZETÉS

Janikovszky Évának van egy írása, amelynek a címe ez: „Kire ütött ez a gyerek?” A történetet egy gyermek meséli el, aki éppen kamaszkorát éli:

„Amíg kicsi voltam és okos és kedves és szép, mindig tudták, hogy kire hasonlítok. Nagymama azt mondta: Istenem, akárcsak az anyja! Nagypapa azt mondta: az ördögbe is, szakasztott az apja! Emil bácsi azt mondta: a megszólalásig szegény Jolán! Apukám azt mondta: mintha csak magamat látnám! És anyukám azt mondta: azért talán rám is hasonlít egy kicsit!”

Részletesen írja le, ki, hogyan és miért csodálta őt. Majd így folytatja: „Amióta nagy vagyok és nyegle és idétlen, hogy csak ülnek és sóhajtoznak, hogy kire ütött ez a gyerek. Nagymama azt mondja: én nem tudom, kire, de az anyjára biztos nem! Nagypapa azt mondja: én nem tudom, kire, de az apjára biztos nem! Emil bácsi azt mondja, hogy szerencse, hogy szegény Jolán már nem érte meg! Apa azt mondja: most láthatja az anyja, hogy nem kel-lett volna mindent ráhagyni! Anya pedig azt mondja: te vagy az apja, hát mért nem pofozod meg?”

János evangélista is pontosan ezt a kérdést hozza elő: „Kire ütött ez a gyerek?” Mit jelent Isten gyermekének, Isten fiának és lányának lenni? Miben hasonlítunk Istenre, és miben nem? És végül: milyen ember lesz így belőlünk? Az éjszaka során sok minden elhangzott Jézus és Nikodémus beszélgetése során, János néhány gondolatot fel-jegyzett. Mi pedig ebből választjuk ki a legfontosabbat „*Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem látja meg Isten országát*”

HA VALAKI NEM SZÜLETIK VÍZTŐL...

Néhány évvel ezelőtt történt. Éppen egy keresztelő után haladtam el egy templom mellett, ahonnan egy kisgyereket hoztak ki. Egy fiatalember – feltehetően az édesapa – felemelte a gyermeket, majd hangosan azt mondta: „*egy pogányt vittünk be, de egy keresztényt hoztunk ki.*” „Ez a gyerek ettől még nem lett keresztény” – gondoltam magamban.

„Ami testtől született, test az” – mondja Jézus Nikodémusnak, aki szintén a maga módján próbálja megragadni Jézusnak az újjászületésről szóló tanítását. Talán kétszer kellene megszületni? Talán vissza kellene menni anyánk méhébe? Talán újra kellene kezdeni mindent? Nem. Bár nem tudjuk megtenni, de ha megtudnánk, se változtatna azon: ami testtől született, test az. Előbb vagy utóbb édes-apámra, édesanyámra, nagyszüleimre, valamennyi rokonomra ütök majd – miközben ők éppen ezen sóhajtoznak, és azon törnek a fejüket, hogy kire is hasonlítok. Hasonló személyiségjegyek, hasonló

mozdulatok és gesztusok. A krízisben ugyanazok a megoldási mechanizmusok. Fel lehetne sorolni rengeteg olyan szülő- vagy családmin-tát, melyek legyenek jók vagy rosszak – magunkkal viszünk későbbi kapcsolatainkba, családjunkba. „Ami testtől született, test az.” Akkor is, ha vízzel lemossák. Akkor is, ha megkeresztelik. De Jézus folytatja: „*Ami Lélektől született, lélek az. Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újjonnan kell születnetek.*”

Visszautasítom tanításodat, nem kell újjonnan születnem. Már újjászülettem, amikor megkereszteltek. Mit képzelsz? Azt akarod, hogy megtagadjam a keresztségemet?” – hallotta John Wesley is, talán éppen akkor, amikor egy templomi keresztelőről kilépő elfogult szülők üdvizsgálását (végre keresztény a gyerek!) kérdőjelezte meg.

Persze őt sem kell féltetni, mert ezt a kemény választ adja: „*Erre azt válaszolom: tagadd le, hogy megkereszteltek! Hiszen ez csak súlyosbítja a bűnöd! Istennek szenteltek nyolcnapos korodban, s te ennyi éven át az Ördögnek szentelted magad? Az Atya, Fiú és Szentlélek Úristennek ajánlottak, mielőtt értelmedet használni tudtad volna, és mióta használod, azóta ellenkezel Istennel és a Sátánnak adod magad?*”

Wesley ezzel azt hangsúlyozza, hogy víztől születni, megkeresztelni vagy megkeresztelkedni csak akkor van értelme, ha azt is kívánjuk, amit a víz kifejez, amire a víz mutat: Isten Lelkének jelen-létét a mi életünkben. Jézus még ennél is tovább megy, amikor ezt mondja tanítványainak: „*Ha valaki szeret engem, az megtartja az én ígémet; azt pedig az én Atyám is szeretni fogja, és elmegyünk hozzá, és szállást készítenk magunknak nála.*” Isten teljességének maradandó jelenlétét igéri életünkben. Ez a jelenlét képes arra, hogy múltunk és családjunk múltja fölé emeljen minket. Ő képes újat kezdeni velünk.

HA VALAKI NEM SZÜLETIK VÍZTŐL ÉS LÉLEKTŐL...

Ezért szükséges Lélektől is születni, hogy ne csupán emberekre (szüleinkre és rokonainkra) üssünk és hasonlítsunk, hanem Istenre is. Az evangélium szerzője egy későbbi írásában pont erről beszél: „*Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlónak leszünk hozzá, és olyannak fogjuk őt látni, amilyen valójában.*” Isten gyermekei hasonlítani fognak őhozzá is. Mert ami Lélektől született lélek az. Ezek az igazán nagyszerű ígéretek nagyszülőknek, szülőknek és gyermekeknek. Erre lehet alapozni, erre lehet építeni. Ahogyan a születés által szüleink gyermekei leszünk, úgy az újjászületés/felülről születés által Isten gyermekeivé válunk. Fiai és lányai leszünk, és isteni vonások jelennek meg életünkön, elkezdünk hasonlítani őhozzá is. (...)

Kovács Zoltán lelkész

DECEMBERI VASÁRNAPOK IGEHIRDETŐI BEOSZTÁSA

DECEMBER 4. CSERNÁK ISTVÁN
DECEMBER 11. GYURKÓ JÓZSEF
DECEMBER 18. KHALED A. LÁSZLÓ
DECEMBER 25. HECKER FRIGYES

Gondolatok a férfikör kapcsán

Hová lettek a férfiak? – a kérdést eleinte leginkább nőknek szóló újságok, honlapok vetették fel, majd magukat a férfiakat is elkezdte foglalkoztatni. Mostanában jelent meg magyarul Philip Zimbardo neves pszichológus vészharangot kongató könyve (*Nincs kapcsolat*) is, ami nagyon aktuálisan a kütyük gépvilága által beszippantott mai férfi „eltűnését” vizsgálja.

A keresztyén szerzők közül David Murrow volt az, akinek magyarul is olvasható könyvei elgondolkodtattak bennünket Jávor Ferivel, végül is ez adta az egyik impulzust a férfikör elindításához. Mert a hívó férfi is ebben a világban él: magunkba nézve mi is sokszor gondoljuk úgy, hogy nem vagyunk a helyünkön. Mintha hazánkban ez különösen igaz lenne: a bennünk hordozott apaképet, férfiképet két világháború, gulag, holokauszt, alkoholizmus, válás rombolta és rombolja. A valóban eltűnt vagy megsemmisült apák és nagyapák hiánya öröklődött. Még aktuálisabb probléma a munkanélküliség. Az egyik legrosszabb dolog, ami egy férfival történhet. Ha nem a kösziklára építette a házát, összemlik az élete, mint azt magam is láttam édesapám példáján.

Sokan érezzük, hogy férfivá válásunk valahol csorbát szenvedett. Szeretném, ha Jézusra mint férfira nézhetnék, az ő szavait, tetteit valamennyien így vizsgálhatnánk, és ez által tisztábban láthatnánk küldetésünket a világban. Krisztusban újjászületett életünk megszentelődése csakis személyiségünk és nemiségünk (értsd: férfi voltunk) keretei között lehet sikeres folyamat. Más kérdés, hogy ezt a methodista egyház vagy saját gyülekezetünk mennyiben támogatja, mennyire látja meg szolgálatának ezt a speciális részét. A női körök szinte maguktól kivirágzanak egy-egy gyülekezetben, női konferenciánk is hosszú múltra tekint vissza. A férfiaknak van mit behozniuk.

Hitemet építő tényezőnek tartom azt is, hogy legyenek hívó férfi barátaim. Hadd kérdezzem meg, férfitársam: hány ilyen barátod van? Akivel meg lehet beszélni, meg lehet osztani dolgokat, akivel együtt tudsz imádkozni? Aki férfiasan rád szól, ha azt látja, nem jó irányba mész, nem jól gondolsz valamit. Felelheted erre: nem tudom elképzelni se, hogy valaki a gyülekezetből a barátom legyen, megvannak a barátaim, köszönöm szépen. Gondoljunk bele: vajon Jézus nem a baráti köte-

lékeket erősítette a tizenkettő tanítványban, amikor kettesével küldte ki őket (nem akármilyen küldetést bízva rájuk)? Vajon lehetett akkor panaszt tenni, mondván: engem ne a vámszedő, a zélóta, a Júdás mellé tegyél? Vagy talán nekünk, férfiaknak elég, ha kerülgetjük egymást a gyülekezetben minden vasárnap, beérve egymás üdvözlésével?

Úgy vélem, hogy gyülekezetünk az évtizedek során túlságosan „vasárnapivá” vált. Hétköznapi programjaink kis létszámúak, igaz, lelkes és hűséges résztvevőkkel. Sorolhatnánk az okokat, a kifogásokat, az érveket, de a valódi kérdés az: keressük-e a kiutat. Meggyőződésem, hogy nem nyughatunk, amíg az istentisztelet látogatóinak legalább felét nem tudjuk bevonni egyébe, rendszeres alkalmakra. Az lenne az egészséges. Ez szolgálati lehetőség a laikusok számára, nem a lelkész dolga lenne. Az egyik lehetséges válaszuk erre a problémára a férfikör. Jó alkalom a kapcsolatok építésére, egy ebben nem éppen jeleskedő „fajta”, a férfiak számára.

Rég vágytam egy olyan közösségre, ahol kötetlenül beszélgethetünk az Igéről, elmélyedhetünk benne. A férfikörben általában kéthetente gyűlünk össze péntek esténként, négyen-öten. Az időpont nincs köbe vésvé. Rövid közös vacsorát követően tanulmányozzuk együtt a Bibliát, jelenleg Máté evangéliumát. Nehéz volt a közös imádkozást bevezetni, ma már ez is jobban megy. Sokat tanulunk abból, hogy időnként egy-egy szakaszt a többi evangéliumban szereplő változatával összehasonlítunk, erre például egy prédikáció nem mindig ad lehetőséget. Időnként parázs vitáink voltak, különösen erkölcsi kérdések kapcsán.

Zaklatott életet élünk. Egyéni csendességünket is szűk időkeretek közé szorítjuk, nem engedjük, hogy Isten Igéje átjárja a szívünket, ami nem helyes. Ehelyett a munkahelyen, az internet előtt a ránk zúduló részinformációk özönével küzdünk. Ezt a káros hatást tompítja az is, ha közösen tanulmányozzuk a Bibliát, úgy, ahogy csak mi, férfiak tudjuk. Erre hívunk, várunk téged is.

Főgler László

Hálaadás a mindennapokban

Szép hálaadó ünnepen vagyunk túl. Amikor olyan jó megállni és számba venni Istenünktől kapott ajándékainkat és őszinte szívvel adni vissza neki valamit abból, amit tőle kaptunk. Ünnepelni jó, és fontos, de milyen kár lenne, ha a hálának csak ilyen kiemelkedő alkalmakkor lenne szerepe az életünkben. Milyen kár lenne, ha a hétköznapijainknak nem lenne szerves része a hála megélése! Mert a hála egyszerre tesz minket magunkat is gazdaggá és építi Teremtőnkkel is a kapcsola-